

Не те имамъ, коню, я за продаваніе,
Тук' те имамъ, коню, сватъ ке ми те пуцамъ,
Во Семендра града, во ново-то село,
Во ново-то село у папа Јована;
Поп-отъ иматъ, коню, до три малки моми;
Да ми ъж зе'ишъ, коню, тая наймала-та,
Тая наймала-та, та гондже-гюла,
Тая църноока, тая чатма-вежда.“

566.

Друга.

„Аргафане фане, мили побратиме,
Какъ ми сѣ посвѣршило, токму три години;
Пѣрстенъ ми сѣ дало, на пѣрстъ ми зарастилъ,
Венецъ ми сѣ дало, на чело ми растить.“ —
„Постой, моме постой, постой почекай ме
Постой, моме, постой, дуръ да до'итъ пролетъ,
Да собирамъ, моме, берикет-отъ, мило,
Да напълнамъ, моме, големи амбари;
Дуръ да до'итъ, моме, хесенъ ке те земамъ,
Ке собирамъ, моме, многу грозіе, мило,
Ке исполнамъ, моме, големи секои,
Ке послужамъ, моме, сватой и сватици.“

567.

Ранила мома бильбиля
До двана'есетъ години,
Утро и вечеръ со шекеръ,
А на пладнина со сѣлди;
Бильбиля ми сѣ посвѣрши,
Бильбилю не му казала,
Бильбиль-отъ ми сѣ налютилъ,
Ми ѣ побегналъ далеку,
На сухо дърво черешна,
Мошне ми лепо попеалъ:

„Невѣсто, лепа невѣсто!
Земай ме мене со тебе,
Ясъ да те рано скоривамъ; —
Стани ми, стани, невѣсто,
Свежрва вода донесла,
Њѣтърви ручекъ зготвиле,
Золви ти дворіе пометле,
Свекоръ ти кафтанъ ти скроилъ,
Девери ти го сошили.“